

nægte, at det ogsaa for mig har nogen Betænkkelighed, at vi her i Kongerigets Rigsdag skulle tage en Bestemmelse, som er afhængig af Rigsraadets Beslutning, og som forekommer mig rigtigere, maatte først være forelagt Rigsraadet, og derved komme tilbage til os, end omvendt. Hvis denne Sag var bleven afgjort af Rigsraadet, og Rigsraadet havde bevilget dette Tilskud fra Fællesfinantserne, saa skulde jeg med Glæde have sluttet mig til dem, der ønske en Henlæggelse af Forstunderviisningen til Landbohøjskolen. Det er af disse Grunde, at jeg ikke har ønsket, at Lovforslaget i dets oprindelige Skikkelse paany blev optaget her, men at man derimod blot skulde holde sig til det, som det var vedtaget i Landstinget, og jeg har desaarfsag kun villet stille de to Ændringsforslag, som findes opførte under Nr. 6 og 7, nemlig at Ordene i § 1 om Forelesninger i Skovbrug skulle udgaae, og ligeledes at Bestemmelsen i § 2 om Lønningen til en Docent i Skovbrug skal falde bort. Mine Grunde herfor har jeg omtalt ved Sagens første Behandling, og jeg skal henholde mig dertil. Min væsentligste Grund var den, at medens jeg anser Underviisning i Havedyrkningsvæsen for at være ønskelig, saa antog jeg, at den Underviisning i Skovbrug, som det kunde være til Gavn, at der blev medbeelt paa Landbohøjskolen, vilde kunne gives af den samme Mand, og at det som Følge deraf vilde være overflødig at oprette en selvstændig Docentpost i Skovbrug. Jeg har derfor blot indskrænket mig til disse Ændringsforslag og skal anbefale dem til Vedtagelse. Jeg udtalte tillige ved Sagens første Behandling, at jeg antog, at Underviisningen i Havedyrkningslære, saavidt jeg kunde skjønne, kunde stee paa en noget billigere Maade end den, der er foreslaaet i Lovforslaget, saaledes som det er vedtaget i Landstinget; men da jeg i saa Henseende ikke kan have nogen bestemt begrundet Mening, og jeg anseer det for meget ønskeligt, at Underviisning i Havedyrkningsvæsen finder Sted, har jeg ikke villet stille noget Forslag herom, hvorved der mulig kunde lægges Hindringer i veien for en Underviisning, som jeg ellers anseer for gavnlig. Jeg skal derfor blot henholde mig til, hvad jeg tidligere har ytret, idet

jeg holder mig overbevist om, at der ikke vil blive anvendt en større Sum end nødvendig til Sagens Fremme.

Rosod: Jeg har tilladt mig at stille et Ændringsforslag, der skulde komme til Anvendelse i Tilfælde af, at den af Rigsdagsmanden for Maribo Amts 3die Valgkreds (Rosod) med flere Medlemmer foreslaaede § 1 skulde blive vedtaget uden den Ændring, der tilsigtes ved det Ændringsforslag, der er stillet af den nævnte ærede Rigsdagsmand tilligemed Rigsdagsmanden for Ribe Amts 1ste Valgkreds (Rosengrøn) og som gaar ud paa, at Bestemmelserne om et aarligt Tilskud fra Fællesfinantserne af 4,100 Rbd. skulde udskydes. Hvis dette Ændringsforslag vedtages, finder jeg ingen Fare ved, at mit Forslag ikke vedtages; dersom derimod hele Paragraphen bliver vedtaget saaledes, som den er foreslaaet, saa forekommer det mig, at vi let kunde komme til Noget, der vilde see stygt ud, idet vi nemlig derved vilde gjøre Landbohøjskolen til en fælles Underviisningsanstalt og gjøre en i det væsentlige kongerigt Skole tydst med Hensyn til Underviisningsproget (Latex). Jeg hører, at de Herrer see, men det vilde dog være uønsket, om vi i en kongerigt Skole vilde bruge det tydske Sprog som Underviisnings- og Examensprog, hvad der jo selvfølgelig vilde blive Tilfældet, naar denne Anstalt fik Understøttelse fra Heelstaten, idet Heelstatskandidaterne saa kunde gjøre Krav paa at blive examinerede paa Tydst. Der er et Skrift, som hedder: Underretning for dem, der ville underkaste sig den ved kongelig Resolution af 28de August 1832 anordnede Forstexamen, og deri staaer udtrykkelig paa Side 3, at Examen for Hertugdømmerne — de ere staaede i Hartorn allesammen, det er alle tre Stykker, man mener — vil, naar det forlanges, blive foretaget i det tydske Sprog. Det er altsaa naturligt, at man ikke kan komme fra denne Bestemmelse, saasnuart Forstunderviisningen paa Fællesfinantsernes Bekostning bliver henlagt til Landbohøjskolen. Det er kun af Hensyn hertil, jeg vil tillade mig at foreslaae, at der til § 1 føies, at „saavel ved Underviisningen som ved Prøverne bruges alene det danske Sprog“. Forrigt troer jeg ikke, at